

det vilde da være det Hensynsfuldste og det, der vilde give det bedste Resultat. Jaar jeg det at vide, vil jeg forbeholde mig at gjøre, hvad jeg finder rigtigt, men det vil jeg ikke udtale mig om her. Den ærede Ordfører har jo været meget ivrig, men i det Hele taget tror jeg, at den uhyre Sver efter at skaffe sig en indgaaende postalfø Instruktion ikke behøves. Man pleier jo i Udvalgene at nøies med at tage de økonomiske og andre administrative Momenter i Betragtning ved Behandlingen af Sagerne, og jeg tror heller ikke, at det er heldigt at gaa videre. Det forbauser mig saa meget mere, at dette er sket, som den ærede Ordfører indenfor selve Udvalget har en Postembedsmand. Selv om det ikke er Hovedopgaven for det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Dam) at bestyre Postvæsenet, saa har han dog gjort det i en Række af Aar, og en Mand, der har siddet i en saadan Bestilling, vilde med Lethed have kunnet give den ærede Ordfører al den Instruktion i Postvæsenet, som han behøvede. Det har derfor, som sagt, forundret mig, at man har søgt Assistance, udenfor; jeg omtaler kun Forholdet, som det stiller sig for mig, og jeg skal ikke komme videre ind derpaa. — Den ærede Ordfører gjorde et Par Henstillinger til mig med Hensyn til de Ting, Postvæsenet kan udrette med Hensyn til lokale Postanvisninger og Postopkrævninger. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at dette tror jeg ikke, man kan komme ind paa. Den hele nuværende Ordning af Postopkrævningerne og Postanvisningerne beror paa Mellemregning mellem to Poststeder, og hele Forholdet vil forandre Karakter, naar Postvæsenet skal give sig til at være Sukasjator paa de enkelte Poststeder. Man ser let, at det er en helt anden Forretning, der her er Tale om, og den tror jeg ikke man skal komme ind paa. Derimod er der en anden Henstilling, som den ærede Ordfører gjorde med Hensyn til den lokale Brevporto; den skal jeg tage nærmere under Overveielse. Der kan være Tale om at nedsætte Brevportoen baade til 3 og til 2 Ore, og det kan være, det Sidste er det Rigtigste. Jeg skal tillade mig at gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at det vil findes — jeg skal ikke nærmere paapege det, da det staar at læse i Motiverne — at man paa adskillige Punkter har taget Hensyn til at ordne sine Forhold saaledes, som de ere ordnede andet Steds, jærlig i Verdenspostforeningen, og det er jo i sin Orden, at man gjør det, forsaavidt det overhovedet er muligt; men i alle Retninger lader det sig ikke gjøre. Der er

ogsaa andre Ting f. Ex. Eftertællingen, som den ærede Ordfører nævnte, der maatte kunde være Grund til at gaa bort fra. Det er ingen stor Behagelighed for Postvæsenet, men jeg tror nok, at saaledes som Forholdene faktisk ere her til Lands og navnlig hos Folk, som ikke ere vant til at forsende Penge, vil det gjøre et Aaar i en virkelig tilstedeværende Trang hos Mange, hvis Postvæsenet vil vægre sig ved at gjøre den Ting. Hvad angaar Vædringsforslagene under Nr. 24 og 25, som flere ærede Medlemmer have talt om, og som ganske vist have stor Betydning, skal jeg gjøre opmærksom paa, hvad det ærede Medlem fra Odense (Hedemann) sagde, at der selvfølgelig vil blive noget Modstridende imellem dem; naar man i det ene foreslaar Frankotvangen, vil det være noget besynderligt at ophæve den i det andet. Jeg skal her tillade mig at gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at jeg ikke har ytret mig imod Principet i Nr. 25, forsaavidt det kan blive anvendeligt. Jeg har ikke ytret mig imod det, hvad angaar Forsendelsen, de egentlige Postforsendelser, men derimod har jeg ytret mig imod det med Hensyn til de saakaldte aabne Forsendelser, Brevfort- og Korsbaandforsendelser. Jeg var udførlig inde paa det forleden, og jeg skal ikke nærmere komme ind paa det i Dag, hvad der ikke er nogen Grund til. Men det ligger i Sagens Natur at aabne Forsendelser, Forsendelser, som Modtageren kan gjøre sig bekendt med og saa tilbagelevere, maa være frankerede, naar de komme Folk i Hænde. Grundtarten paa Pengebreve veglede jeg ogsaa Replikker om med den ærede Ordfører forleden, men det kommer jo an paa, hvorledes man vil have dette Forhold forstaet. Hvis Forslaget bliver vedtaget i den Form, hvor det her foreligger, som for Næsten er noget ganske Nyt, skal jeg tage det under Overveielse til 3die Behandling; om man kan blive staaende ved det, er mig i Dieblikket ikke ganske klart. Grundtarten paa Pengebreve vil den ærede Ordfører jo have skal være den sædvanlige Porto, medens Assurancepræmien skal være den overveiede. Hvis dette er saaledes at forstaa, at der skal fastlaas en Grundtart for hver Forsendelse, kan man maatte gaa ind derpaa, men ellers ikke, ganske simpelt af Hensyn til den Bestemmelse, som staar i Postlovens § 1, 3die Stykke, at for overfydende Beløb erlægges en Forsikringspræmie efter en af Indenrigsministeriet fastsat Takt. Det ærede Medlem vil jo selv vide og hender vist godt den Takt, som er 3 Ore pr. 200 Kr., 1½ Ore pr. 100 Kr., hvis man skal være konform med Forsikrings-